

Подільська Зоря

АКТУАЛЬНО

24 квітня - 26 місяців з початку повномасштабного вторгнення російських військ в Україну. Станом на 24 квітня 2024 року відомо про 2497 загиблих з Вінницької області. Висловлюємо щирі співчуття рідним та близьким захисників, які полягли за Україну. Вічна пам'ять героям!

Сенат США схвалив пакет допомоги Україні, Ізраїлю та Тайваню в розмірі 95,2 млрд доларів. З них понад 60 млрд доларів передбачено для України. Як стало відомо з трансляції засідання, законодавці схвалили цей пакет переважною більшістю голосів. Так, голоси "за" віддали 79 сенаторів, "проти" висловилися 18. Наступним кроком має стати передача цього документу на підпис американському президенту Джо Байдену. Ці кошти розподілять за кількома напрямками. Прем'єр-міністр України Денис Шмигаль розповів, що 49,9 млрд доларів підуть на оборонні видатки, 7,8 млрд доларів - потенційна бюджетна підтримка, 1,57 млрд доларів - економічна допомога. Ще 400 млн доларів - кошти на захист кордонів та гуманітарне розмінування. Варто зазначити, що того ж дня Палата представників США проголосувала за ухвалення акту про можливість конфіскації суверенних активів РФ на користь України.

Затвердження нової військової допомоги Україні означатиме продовження війни на виснаження. Хоча це психологічний прорив для Києва і невдача для Москви, будь-які вирішальні зміни на полі бою залежатимуть від того, як Україна використає американську зброю - особливо від здатності поставити під загрозу російські позиції в окупованому Криму, пише The Washington Post. Зазначається, що потенційною зміною правил гри в конфлікті можуть стати нові ракети середньої дальності ATACMS. Ця високоточна зброя дозволить Україні наносити удари по російських аеродромах, складах постачання, плацдармах і командно-контрольних центрах на окупованих росією територіях.

Парламент збільшив чисельність Державної прикордонної служби України на 15 тис. військовослужбовців. Таким чином загальна чисельність Державної прикордонної служби України протягом року з дня припинення або скасування воєнного стану на території України, становитиме до 75000 осіб. В Україні встановлено спеціальний прикордонний режим, який передбачає, що для перебування в прикордонній смузі (5 км від лінії державного кордону) потрібно мати спеціальний дозвіл органу ДПСУ. Такий дозвіл не потрібен, якщо йдеться про звичайних людей, які в'їжджають у прикордонну смугу з метою перетину державного кордону в пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон.

У квітні в сервісних центрах МВС спостерігається значно збільшена кількість реєстрації автотранспорту за договором дарування. За перші три тижні квітня здійснено 2564 таких операцій, що майже у 6 разів більше, ніж за аналогічний період березня. Це пов'язано із новим законом про мобілізацію. 16 квітня 2024 року, президент України Володимир Зеленський підписав закон про мобілізацію. Один із пунктів цього документа регулює питання вилучення автомобілів у громадян на потреби ЗСУ. Так, під час мобілізації громадяни України мають надавати будівлі, споруди, транспортні засоби та інше своє майно Збройним силам України та іншим військовим формуванням із подальшим відшкодуванням вартості. Ця норма торкнеться тільки тих українців, у кого є більше одного автомобіля.

У квітні Європа пережила один із найшвидших і найсильніших перепадів температури за всю історію спостережень: від рекордного літнього тепла на початку місяця до рекордних холодів і заморозків наприкінці місяця. Температура по всій Європі протягом перших двох тижнів квітня була рекордно високою. Аномальне тепло сприяло ранньому цвітінню багатьох рослин. Однак у середині квітня за спеком послідувала різка зміна погоди, що призвела до незвично низьких температур, крижаного дощу і снігу. У Словенії зафіксували рекордне зниження температури на 26,2 градуса лише за добу. Вчені кажуть, що Європа ніколи не бачила такого екстремального місяця.

Відтепер Вінниця має власний іменний торт. Майже пів року кондитери розробляли рецептуру десерту, поєднуючи локальні інгредієнти, знайомі нам всім з дитинства. Над солодкою візитівкою міста працювали кондитери "Солодкої мрії". В основі торта - один з гастрономічних символів міста - вишня. У складі також є гречане борошно, волоські горіхи, ганаш на основі рожевого шоколаду. Десерт може стати чудовим варіантом "сувеніру" з міста Вінниці.

Віддав життя за Україну!

До Якушинецької громади знову надійшла сумна звістка. У бою на Донеччині загинув 25-літній воїн з Дашківцево - **Владислав СИДОРУК**.

Попри молодий вік, чоловік, не вагаючись, став на захист Батьківщини. З позивним «Шеріф» він воював у лавах 78-ї окремого десантно-штурмового полку «Герць». Був старшим солдатом і сапером. Загинув 17 квітня внаслідок ракетного обстрілу позицій поблизу села Нетайлове Покровського району Донецької області. Владиславу навечно залишилось 25 років.

Народився Владислав Сидорук 22 березня 1999 року у селі Дашківці. Після закінчення місцевої школи здобув професійно-технічну освіту у ЦПТО №1 м.Вінниця. Працював у шляхово-будівельному управлінні №56 та заочно навчався у Барському фаховому коледжі транспорту

та будівництва НТУ. До лав Збройних Сил долучився навесні 2023 року.

«Владислав був нерозлучний зі своїм двоюрідним братом - моїм сином. Разом і пішли на війну, - розповідає тітка загиблого Героя Наталія. - Їм було лише 20-ть та 24-ри роки. Та патріотизм для них - це не про слова, а про справи... У той роковий день Владислав, ніби щось відчував. Вдивляючись у небо Донеччини, свинцево-чорне, як він описував, продовжував нас заспокоювати. Казав, коли повернеться із завдання, то обов'язково зателефонує...»

Рідні кажуть, Владислав був надзвичайно життєрадісною людиною, жив із відкритою душею та завжди готовий поділитися останнім. Був гарним сином, батьком, кумом та другом...

Глибокі співчуття рідним та близьким. Вічна пам'ять та слава Герою!

Перший "Почесний громадяни Якушинецької територіальної громади"

Днями у залі засідань Якушинецької сільської ради, голова громади Василь Романюк вручив нашому захиснику нещодавно засноване звання - "Почесний громадянин".

Рішення про це було ухвалено 5 квітня депутатами під час засідання 38 сесії Якушинецької сільської ради.

Почесне звання присвоєно Олександр Петлінському за поданням старости Василя Шумського та депутата Олексія Колодійця.

Першим "Почесним громадянином Якушинецької територіальної громади" став Олександр Франкович Петлінський, воїн-захисник, мешканець села Микулинці. Олександра Петлінського було названо рекордсменом з влучності та з кількості ураження техніки установкою Javelin за один день. На початку повномасштабного вторгнення, одного дня він знищив шістьма ракетами шість цілей броньованої російської техніки. Боець має нагрудний знак "За службу і звитягу" III ступеню, відзнаку Головнокомандувача Збройних сил України "Золотий хрест", орден "За мужність" III ступеня, відтепер і відзнаку "Почесний громадянин".

Зараз Олександр виконує бойові завдання в Запорізькій області, напрямок Роботиного в складі 128-ї гірсько-штурмової бригади. Через певні проблеми зі здоров'ям, нині наш земляк займається евакуацією поранених, підвозом боекомплектів, тощо. Працюють переважно вночі, адже вдень будь-які дії неможливі через розвідувальні дрони.

"Взагалі зараз головними приладами на фронті є різноманітні дрони, це наші очі, без розвідки на виконання завдань ніхто не йде - розповідає Олександр Петлінський, - проте дрони в значній кількості, на жаль, є і в супротивників. Вони теж бачать кожен наш крок.

Тож зараз у нас дійсно триває війна дронів. Проблемою для нас також є ворожі засоби радіо-електронної боротьби, вони глушать наші сигнали, через це ми втрачаємо такі дорогі для нас дрони. Проте, ми маємо засоби боротьби із ними, звісно не у великій кількості, але наші хлопці дуже швидко підлаштовуються під обставини. Тож працюємо, задачі командування виконуємо та тримаємо фронт".

Нині, коли триває війна, в особі Олександра Петлінського Якушинецька громада вшановує кожного нашого воїна-захисника. Зараз уся увага суспільства прикута до наших бійців. Адже саме завдяки кожному з них ми маємо можливість працювати, а наші діти навчатися. І ми повинні щоденно про це пам'ятати і постійно допомагати нашому війську, адже кожна краплина нашої допомоги дуже важлива.

На цьому також наголосив Олександр: "Для нас є дуже вагомою підтримка, яку нам надають громади з бюджету і прості жителі. Без цього ми б не змогли тримати фронт. Тож не зупиняйтесь, донатйте, допомагайте, ми вдячні кожному", - зауважив воїн.

"Мені дуже приємно отримати цю відзнаку від голови громади, вдячний за увагу до мене. Намагатимусь бути гідним цього почесного звання, сподіваюсь після війни, коли повернусь додому, матиму змогу брати активну участь у житті рідної Якушинецької громади та свого села Микулинці", - наголосив Олександр Петлінський.

Замовляйте привітання у "Подільській зорі" електронною поштою, телефоном або Viber.

Звертайтеся: pzorya2003@ukr.net

(068) 840 38 18; (096) 185 00 63; (063) 890-89-57.

Вони дають кількість, а в нас - якість

У 2019 році прикордонник на псевдо Лексус закінчив Вінницький державний педагогічний університет та отримав спеціальність "викладач історії правознавства".

Однак спершу вирішив випробувати себе на міць та мужність й долучився до лав Держприкордонслужби. Із завершенням контракту звільнився, а з початком повномасштабного вторгнення РФ в Україну, мобілізувався в Могилів-Подільський прикордонний загін.

Боронив країну на Луганщині, в Макіївці. Каже, після тих боїв його підрозділ наче спецвійсько, захисники воїну стали дуже досвідченими воїнами. "У нас всі люди знаються на будь-якій зброї, все що є на озброєнні - з усім може працювати кожен воїн, допомогти або замінити свого побратима", - розповідає Лексус.

"Держприкордонслужба дуже цінується військовими ЗСУ, тому що у нас дійсно потужне озброєння. Наприклад, той самий АГС, це дефіцит для Збройних сил, а в нас він є й ефективно працює", - додає прикордонник.

Лексус розповів як їх обходив ворог: "Вони просто боялися, відмовлялися виходили на ділян-

ку, де ми, бо знали, що вона ефективно пристрілюється з нашого боку, і справді, там було чимало пораниених військових РФ. А все тому, що всі наші дії успішно координувалися з розвідкою, і ніколи не було марного використання боєприпасів. Все мало свою ціль".

"Була ще цікава ситуація. Між штурмами до нас впритул підповзли два противники, озброєні ПКМ-ами, вони почали вистрілювати по нас всі свої боєприпаси. Суть в тому, що вони не боялися коли ми по них стріляли, до того ж працювали наші "пташки", я вважаю, що ці російські солдати були під дією якихось препаратів. Це були реальні смертники. Після відпрацювання по нас, їх застрілювали свої. Це по такому принципу у них штурм проводиться", - ділиться враженнями Лексус, і додає: "Вони дають кількість, а в нас - якість".

Під Макіївкою прикордонник отримав поранення. Це був найважчий для нього бій, безпосередньо на близькій дистанції з ворогом. "Велика подяка лікарю, який повністю мене поставив на ноги за 2,5 тижня. Я повернувся зі шпиталю одразу на позиції".

Зараз Лексус знову підписує контракт, проходить всі необхідні процедури: "Я думаю, в мене ще буде час, впродовж 5 років, помститися підступному ворогу".

За матеріалами сайту ДПСУ.

Історія воїна з вінницької бригади, який з початку повномасштабного вторгнення став на захист України

Коли розпочалося повномасштабне вторгнення **Руслан Лебедев** вирішив повернутися до України і вже за два дні був у складі ТрО

Історія воїна з вінницької бригади, який з початку повномасштабного вторгнення став на захист України

Руслан Лебедев прийшов добровольцем у 120 бригаду Сил ТрО ЗСУ з самого початку повномасштабного вторгнення. Новина про напад ворога застала чоловіка у Польщі.

У 120-й бригаді територіальної оборони ЗСУ розповіли, що Руслан вирішив повернутися в Україну, залишивши спокійне життя та роботу за кордоном й приїхав боронити Батьківщину.

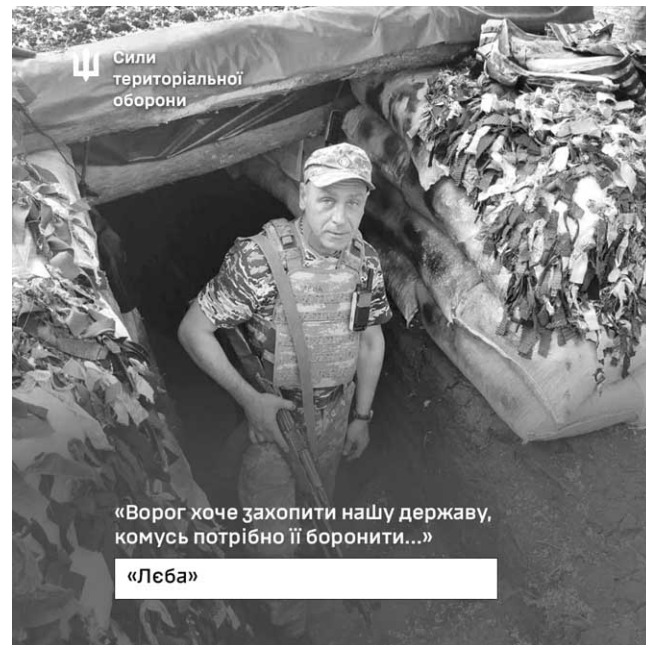
"2 березня я виїхав з Польщі, а 4 вже був у територіальній обороні. Якщо ворог під Києвом був, як я міг лишитися за кордоном. Хоча, коли повертався, то нас у вагоні їхало четверо громадян України та польські журналісти і все.... На жаль, повертались одиниці", - розповідає військовослужбовець із позивним "Леба".

Історія воїна з вінницької бригади, який з початку повномасштабного вторгнення став на захист України

Чоловік каже, що не жалкує, що повернувся та пішов у військо. Руслан уже третій рік служить у окремому підрозділі 120 бригади Сил ТрО ЗСУ, має два поранення, які отримав на Ізюмському напрямку та в Бахмуті.

"Ми з побратимами утримували позицію висоток у Бахмуті біля школи. О 4:30 ранку почав працювати по позиції танк, а о 12:00 дня був останній "прильот", який зруйнував висотку де ми знаходились. Там я і отримав контузію та перелом руки зі зміщенням. Я тоді знаходився на першому поверсі. Снаряд залетів у шахту ліфта. Мене вибуховою хвилею відкинуло до входу. Коли почав вставати, то завалився під'їзд будинку, але я встиг вискочити", - пригадує захисник.

"Леба" каже, що виходив самотужки, щоп-

«Ворог хоче захопити нашу державу, комусь потрібно її боронити...»

«Леба»

равда тоді був у стані шоку.

Він пригадує, що права рука була в нормі, тож автомат міг тримати. Адреналін ще був довго, навіть коли його евакуювали в Костянтинівку, де зробили знімок та загіпсували ліву руку.

На його гіпсі розписався весь підрозділ побратимів. Цей історичний гіпс залишатиметься в нього, як пам'ять про захист Бахмуту.

"Українські військові утримували позиції до останнього. Шкода було, що ружня все нищить. Там постраждало багато хлопців...", - каже Руслан.

"Я вважаю, що це не нормально, що так багато людей зараз ховаються від повісток та шукають способи втекти за кордон. Ворог хоче захопити нашу державу, комусь потрібно її боронити. Нас добровольців не так багато залишилось і на наших плечах ми все не зможемо винести. Новим людям потрібно приєднуватися, щоб доукомплектувати підрозділи. Обороняти країну потрібно разом", - додав військовий.

ЯК ЖИВЕШ, ВЕТЕРАНЕ?

І про ветеранів дбаємо, і воїнам допомагаємо

В наш, непростий, час люди поважного віку мали б сидіти тихо по своїх куточках, та не заважати молодим вершити важливі справи. Але ж, ні - не сидяться ветеранам сьогодні вдома. Ще одне підтвердження цьому побачив, відчув, побувавши в Ілліноцях на сумісному засіданні правління Вінницької ради ветеранів та місцевого осередку цієї громадської організації на теренах територіального об'єднання, яке включає окрім міста ще з десятків сіл. А очолює цю первинну організацію ветеран військової служби Павло МУРЕНКО, якому днями виповнилось 80 років. Тож з нагоди ювілею його привітали міський голова Володимир Ящук, який був присутнім, виступив на засіданні, голова ради ветеранів області Володимир Мазур та інші учасники цього заходу. До речі, привітання з нагоди такого ж ювілею отримав і голова ветеранського осередку села Красненке Віктор Волюшенюк. А грамоти, за активну та плідну роботу отримали голови і ще кількох сільських ветеранських організацій територіальної громади.

На цьому сумісному засіданні акцент було зроблено на найнижчих структурних підрозділах, які створено безпосередньо в селах. Адже саме там найкраще знають чим і як живуть люди поважного віку, чого потребують ті, хто має інвалідність, важкі захворювання, проживає самотньо... Тож саме про роботу з такими людьми розповіла у своєму виступі очільниця ветеранського осередку в селі Даньківка Лариса Мазніцька. Вона зокрема зазначила, що нерідше двох разів на тиждень провідують тих, хто не виходить за межі свого подвір'я, чи й хати, закупляють їм продукти, ліки. Вітають своїх підопічних із ювілейними датами та і з кожним днем народження. Це, звичайно, приємно кожному із ветеранів. А ті, хто ще відчуває в собі сили, таких у селі з півтора десятка, згуртувались у своєрідну ланку, та шиють рукавиці, плетуть маскувальні сітки, виготовляють

домашні продукти. Ця весна рання, тож збирають черемшу, кришать її, змішують із вареними яйцями, додають спецій і виходить смачний вітамінний салат. Усе це, через волонтерів, відправляють нашим захисникам на фронт.

Свою колегу, підопічну, доповнила голова ветеранської організації Світлана Бортнюк із села Бабин, до старостинської округи якого входить і Даньківка. Вона зазначила, що ветерани проводять роботу і з дітьми - школярами. От і нещодавно проводився такий захід. Ветерани виступили перед учнями, а ті організували концерт художньої самодіяльності. Та усе ж головна увага приділяється ветеранам. Днями вітали з ювілеєм жінку, яка народила одинадцятьох дітей, виховала одинадцятьох онуків, а ті уже подарували їй десятьох правнуків. Займаються ветерани і в цьому селі волонтерською роботою.

Про волонтерські справи розповідала у своєму виступі і Тетяна Шамрай із села Жорнище. Тут організували справжній цех з виробництва м'ясних консервів. Зібрали з округи автоклави, записались крупами, спеціями, надають м'ясо господарі і виготовляють тушкованку, яку відправляють нашим захисникам. Не забувають в селі і про ветеранів, яких тут більше півтори сотні, із них сімдесят людей похилого віку, а найстарші уже виповнилось 101 рік, вона працювала у колгоспі трактористкою. Допомогу отримують ветерани від місцевого господарства, яке спеціалізується на вирощуванні яблук, тож смачних плодів, і не тільки, дістається й ветеранам.

Про дотримання статутних положень і персональну відповідальність за виконання прийнятих рішень, доповіла Таїсія Дишливенко, яка є головою ревізійної комісії та очолює ветеранську групу уже колишньої податкової служби Іллінецького району. А про історико-краєзнавчу справу, як складову героїко-патріотичного виховання в територіальній громаді розповіла Ольга Рудник, яка досить обізнана у цій справі. Про організацію ветерансько-волонтерського руху на Вінниччині в умовах війни розповіла заступниця голови обласної ради ветеранів Лідія Балаканова, яка очолює волонтерський центр "Пенсіонер".

Про тісну співпрацю місцевої адміністрації та ветеранів приємно було почути із виступу старости села Красненке Валерії Підлісник. Вона навила чимало прикладів допомоги людям з інвалідністю, ветеранам праці. Зокрема кожен із них отримав по декілька кубічних метрів дров для опа-

лювання домівок. Звели в селі, за допомогою французького благодійного фонду, і нову церкву, де відбуваються богослужіння на свята і відспівування покійних. Зазначила виступаюча, що забувати про ветеранів не дає їх очільник Віктор Волюшенюк, який, не зважаючи на свій поважний вік, усе тримає під контролем і добре знає дорогу до її кабінету, оскільки свого часу в ньому працював. Підводячи підсумки засідання, перший заступник голови обласної ради ветеранів Петро БОЙКО зазначив, що ветеран - це не вирок, а нагорода від життя. Адже далеко не кожній людині дається можливість дожити до солідного віку.

Тому маємо з гордістю нести це звання. І не доживати дні, а активно, в міру своїх сил, займатись громадською роботою. Що ми побачили в цій первинній організації. А таких у Вінницькій області уже майже 60 та 8 міських, які об'єднані у шість районних. І кожен із цих структурних підрозділів має працювати на тих ветеранів, хто проживає у кожному, навіть найменшому, населеному пункті. А в постанові, яку Петро Сергійович зачитав під час виступу, зазначено, що відзначається як позитивна, першодова робота Іллінецької ради ветеранів, яка спрямована на захист, допомогу, підтримку ветеранів, турботу про їх здоров'я, відпочинок та довголіття. Участь у заході взяли голова Вінницької районної організації ветеранів Петро Василич та його колеги - очільники місцевих ветеранських організацій.

**Никифор ЛИСИЦЯ,
прес-секретар ВООВ.**

Патріотизм має бути не лише на словах: у Пултівецькому ліцеї виготовляють маскувальні сітки та окопні свічки для захисників

Із початком повномасштабного російського вторгнення у навчальних закладах Вінниччини закипіла волонтерська тилова робота. Шкільні класи та коридори перетворилися на майстерні з виготовлення маскувальних сіток, пошиття чи сортування одягу, з приготування смаколиків, заготівлі продуктів харчування, тощо. Навчальні заклади у багатьох поселеннях стали осередками волонтерства.

Активно допомагають воїнам й у КЗ "Пултівецький ліцей". Тут ре-

тв. Спочатку на кухні ліцею виготовляли рибні тушкованки, готували їжу та смачну випічку. Згодом вирішили плести маскувальні сітки. Це була ідея нашого колективу. Ми дізналися, що сітки необхідні, порадилися і вирішили з учителями - давайте спробуємо. Адже допомога буває різна. Це такий наш внесок, те, що в нас добре виходить. Звісно перші "маскувальниці" були не ідеальними - проте з часом навчилися робити швидко та якісно. За час роботи вдалося сплести близько 60 сіток - взимку плели білі, нині у роботі кольору хаки. Усе необхідне для виготовлення маскувальних полотен закуповуємо за власні кошти. Майже усі сітки плетемо на замовлення, здебільшого для наших односельців чи жителів Якушинецької громади. Спочатку плели сітки

розміром 6 м² аби бійці могли приховати техніку. Нині робимо більші сітки - 12 м². До речі, коли розпочинали роботу над маскувальними сітками то у нас не було спеціальної рами. Тому вирішили накидати сітку на арку, яка є в коридорі ліцею. З часом при звичаїлися, відтак спецраму уже не робили. Основною рушійною силою у роботі звісно є наші ліцеїсти. Щоденно під орудою вчителів учні відточують свою майстерність. Зазвичай на постійній ос-

цесі. І це наша сила. Ми стараємося: учні, батьки, вчителі. Бо розуміємо, для чого це робимо. Я переконана, що ми будемо плести сітки далі, скільки буде потрібно. Готові сітки, різноманітні обереги, смаколики, малюнки ліцеїстів передаємо бійцям безпосередньо, поштою або ж через волонтерів на різні напрями, - розповідає Олена Михайлівна.

Щодо окопних свічок, то їх, за словами пані Олени, ліцеїсти виготовляли вдома. Дітям допомагали батьки. Це можна сказати було домашнє завдання. На уроках трудового навчання вчителі проконсультували ліцеїстів, розповіли та показали як робити ці свічки аби вони не коптели та принесли максимум тепла та світла.

У ліцеї проводяться різноманітні акції, ярмарки, флешмоби, виховні заходи, учні відвідують поранених воїнів у шпиталях. До прикладу днями відбувся шкільний ярмарок - кожен клас презентував свій імпровізований "солодкий стіл", де можна було знайти найрізноманітніші смаколики. До заходу долучилися школярі, їх батьки, педагоги та небайдужі мешканці села. Спільними зусиллями вдалося зібрати близько 28 тисяч гривень. Кошти будуть перераховані на дрони для бійців. Минулоріч на аналогічному заході вдалося зібрати 17 тисяч гривень. Кожних три місяці на базі ліцею проводиться благодійна акція "Борщовий набір для захисників" - ліцеїсти та небайдужі збирають овочі, зокрема картоплю, капусту, моркву, буряк, цибулю, тощо аби передати їх бійцям і на фронт і пораненим до місцевих лікувальних закладів. Також кожен клас взяв участь у заході "Коробка тепла" - діти збирали ласощі, каву, чай, писали листи малювали малюнки, створювали обереги для рідних, котрі захищають країну. Все це поштою вирушало до адресатів.

Не забувають тут й про благоустрій, відтак неодноразово проводилися суботники, впорядковувалася прилегла територія, створювалися яскраві клумби. Зокрема, цьогоріч уже відбулася весняна толока, а в рамках акції "Посади дерево" одинадцятикласники висадили яблуні та туї.

За словами Олени Михайлівни, часто завдяки дітям реалізуються тематичні заходи, благодійні ярмарки та інші проекти. Адже члени учнівського самоврядування досить активні та ініціативні.

- Волонтерські ініціативи, благодійні акції, ярмарки, патріотичні заходи та виховні години стали гарною традицією для нашої шкільної родини. Впевнена, що вони необхідні, адже об'єднують, надихають, вчать патріотизму і дорослих, і дітей. Із початку великої війни ми працюємо та навчаємо наших дітей щодня з вірою в Перемогу, - розповіла Олена Кашараба.

Неабияку увагу у закладі приділяють й національно-патріотичному вихованню. Часто на базі ліцею проводять патріотичні та тематичні заходи, зі збереження традицій. Не забувають вшановувати й полеглих воїнів-односельців. У ліцеї є зал бойової слави - де згадано кожного воїна земляка. В майбутньому пам'ять загиблих Героїв-випускників планують увіковічити, розмістивши на фасаді закладу меморіальні дошки.

гулярно долучаються до проведення різноманітних благодійних акцій, ярмарків, зборів, тощо. Але те, що роблять постійно, що вже стало невід'ємною частиною навчального процесу - плетіння маскувальних сіток та виготовлення окопних свічок для наших військових. "Маскувальниці" виготовляють у вільний позаурочний час, на перервах, іноді на уроках (трудоного навчання, мистецтва та захисту Вітчизни, тощо). До процесу

розміром 6 м² аби бійці могли приховати техніку. Нині робимо більші сітки - 12 м². До речі, коли розпочинали роботу над маскувальними сітками то у нас не було спеціальної рами. Тому вирішили накидати сітку на арку, яка є в коридорі ліцею. З часом при звичаїлися, відтак спецраму уже не робили. Основною рушійною силою у роботі звісно є наші ліцеїсти. Щоденно під орудою вчителів учні відточують свою майстерність. Зазвичай на постійній ос-

долучаються адміністрація закладу, вчителі, техпрацівники, учні, батьки та небайдужі односельці.

За словами, заступниці директора з виховної роботи, Олени Кашараби у ліцеї за час повномасштабного вторгнення спільними зусиллями вдалося виготовити понад 60 маскувальних полотен різних розмірів та кольорів та близько 500 окопних свічок.

- Коли розпочалося повномасштабне вторгнення наш ліцей перетворився на осередок благодійни-

нові участь у процесі плетіння беруть 10-20 ліцеїстів. До них періодично доєднуються й інші, роблячи свій внесок, хай і кількома вплетеними рядками стрічок. Плетіння маскувальної сітки - нескладне заняття, але вимагає посидючості й часу. Головне правило - плести з добрими помислами і побажаннями воїнам повернутися живими і неушкодженими.

Ми розуміємо, що сітка - розхідний матеріал, і вона буде потрібна завжди, тому й працюємо. Важливо те, що ми об'єдналися в цьому про-

Будинок культури - осердя творчості та волонтерства

чому селі Гавришівка. Від початку повномасштабного вторгнення зазначений заклад не припинив своєї роботи, а просто змінив її формат відповідно до умов, які диктує реальність. Тут займаються волонтерською роботою, допомагають переселенцям, проводять різноманітні майстер-класи, забезпечують дозвілля для дітей та молоді, підтримують наших захисників.

Для мешканців села, занурених у повсякденні господарські турботи, місцем відпочинку, зустрічей, святкувань слугує Будинок культури. Тут вперше виходять на сцену місцеві вокалісти, самобутні актори сільських театрів, народжуються співоці і танцювальні колективи. Для села клуб - це його душа. Будинок культури є центром притягання талановитих дітей, артистичної молоді. Це для них - рідний дім, тут щоденно допомагають розкрити таланти і відчувати радість творчості фахівці, які працюють з дітьми. Сьогодні у такі складні часи для України Будинку культури у селі стали не тільки центром творчості, але й волонтерства.

Відтак сьогодні хочемо розповісти про діяльність Будинку культури в мальовни-

нині на базі культурного закладу діють 8 гуртків, зокрема сольного співу, художнього читання, драматичний та прикладного мистецтва "Диво з твоєї долонь". Під час заходів та благодійних концертів гарний настрій загалом дарують народний ансамбль української пісні "Водограй", дитячий хореографічний колектив "Гілея" + доросла група (керівниця Анастасія Мала), ВІА "Оріон", вокальний ансамбль "Подільянка", дитячий вокальний ансамбль "Джерельце", "Жартівниця" та сольні виконавці - Олег Козяр, Сергій Савицький, Сергій Мельничук, Андрій Мудрак, Людмила Кузь, Іванка Головатюк, Маргарита Савицька, Влада Вінніченко, Лілія Юзвенко, Оксана Романюк.

Неодноразово аби підтримати наших бійців у громаді проводилися добродійні заходи, зокрема нещодавно відбувся благодійний мистецький етно-проект "Весняне подвір'я". Атмосфера, що панувала в залі та на сцені, була надзвичайною. Звучали українські народні пісні та твори сучасних українських авторів. Водили веснянки та згадували і відтворювали свята та обряди свята весняно-обрядового циклу. Спільними зусиллями вдалося зібрати 2400 грн., які найближчим часом передадуть на потреби ЗСУ. За словами художньої керівниці закладу Людмили Козяр такі заходи вже

стали традиційними, адже саме завдяки їм вдається згуртувати людей та зробити свій посильний внесок в Перемогу.

- Це якраз ті заходи, які спрямовані на розвиток та популяризацію культури у громаді. Адже тепер культура як ніколи на часі. Ми мусимо зберегти і розвивати те, що маємо. Ми, на щастя, маємо можливість вільно працювати і творити. Мусимо зберегти нашу культуру, примножувати і розвивати її. Це наш обов'язок. Намаємося усім допомогти нашим воїнам, адже війна триває. А бійці мають відчувати міцний тил. Зважаючи на ситуацію ми у кожній нашій програмі повертаємося до теми війни та додаємо максимальну кількість патріотичних номерів, - розповідає пані Людмила.

Також мешканці села та самодіяльні артисти допомагають бійцям: організують збір коштів та продуктів для воїнів, передають вантажі на передову, готують їжу. Часто збирають та передають воїнам, що проходять лікування у місцевих шпиталях смаколики, консервацію, овочі, засоби гігієни, тощо. Мисцеві гасдині не просто збирають харчі, аби передати їх захисникам, а й ліплять вареники та пельмені, випікають пироги й пампушки, крутять голубці, налисники та ще безліч смачних та поживних страв. Аби нагадати воїнам тепло рідної домівки і щоб хоч на мить, але вони відчули себе вдома. Окрім приготування смаликів тут виготовляли й окопні свічки. Небайдужі жителі села приносили бляшанки, картонний папір, недопалені свічки й допомагали закупувати парафін.

Завдяки співпраці із фахівцями місцевої бібліотеки, під керівництвом Марини Гульчак вдається проводити цікаві тематичні заходи, приурочені до свят та пам'ятних дат, культурно-мистецькі проекти, спрямовані на розвиток та відродження українського, цікаві та креативні майстер-класи, виховні та патріотичні заходи для молоді, репетиції, діють різноманітні гуртки для дітей. Так нещодавно відбувся захід до 210-ї річниці з дня народження Тараса Григоровича Шевченка "Пророчий голос Кобзаря". Організатори разом з учасниками заходу підготували цікаві інсценівки з життя поета й театралізували твір "Тополя". Учасниці вокального ансамблю "Подільянка" співали пісні на слова Тараса Шевченка "Садок вишневий коло хати" та "Тече вода в синє море". Читали вірші та прозу письменника.

До Всесвітнього дня поезії в бібліотеці відбувся захід - поетич-

но-музична кав'ярня "Поезія - краса життя земного". Атмосфера що панувала в залі була надзвичайною. Розповідали вірші відомих поетів також читали авторські твори та слухали пісні.

В Будинку культури та бібліотеці села Гавришівка постійно проводяться майстер-класи з дітьми середнього та молодшого шкільного віку. На них дітки виготовляють різні цікаві поробки з природних матеріалів, вчать малювати, навчаються флористичі. Зазвичай заняття проходять весело та цікаво. Всі створені власноруч вироби, учасники майстер-класів дарують своїм рідним.

Не забуваються тут й про благоустрій закладу, відтак неодноразово проводилися суботники, великі сезонні прибирання, впорядковувалася прилегла територія, створювались різнокольорові клумби, що милують око. Звісно не всі плани та задуми у культурній царині вдалося втілити. Проте все буде, коли настане мир.

Там, де прокинулась любов

Валентина всього у своєму житті добивалася сама. Вона була вродлива, але ще з дитинства відрізнялась задиркуватим характером, тому подруг не мала. Поки навчалася в школі – ні з ким не зустрічалася: мало хто з хлопців наважувався запропонувати прогулянку під зоряним небом з натяком на романтичні стосунки, аби не наражатись на відсіч.

Батько дівчини помер рано, тож її разом з трьома старшими братами виховували мати і бабуся. Сім'я жила бідно, розкошувати не доводилося, утримувати студентку не було можливості, тому Валентина вступила до ПТУ. Вивчилася на лаборанта, почала працювати на заводі. Згодом заочно закінчила інститут, працювала на керівних посадах. Але характер її мало змінився. Навіть тоді, коли непомітно для інших поруч з нею опинився Іван. Обійшлися без весілля. Він був повною протилежністю дружині: завжди спокійний, стриманий, готовий прийти на допомогу.

Єдиного сина Валентина не балувала. Зовні дуже схожий на неї, Максим успадкував батькові риси харак-

теру. Навчати поїхав до столиці: Валентина разом з Іваном могли собі це дозволити. Як їхав, наказувала: "Спочатку стань міцно на ноги, а тоді про дівчат думай."

Диплом інженера Максим привіз додому разом з гарненькою дружиною Іриною. Валентина зустріла невістку холодним пронизливим поглядом. Вона була впевнена, що син обере тиху, слухняну сусідську дівчину Олю, з якою дружив з дитинства, разом ходили до школи. А тут – таке... Найбільше не сподобалось їй те, що Максим зробив свій такий важливий вибір в житті, не порадившись з нею. Але син, знаючи материн характер, твердо попередив:

– Мамо, Ірина – моя єдина любов! Без неї життя не має сенсу.

Тендітна, із по-дитячому здивованим поглядом на гарному обличчі з великими синіми очима, Ірина була схожа на лагідний літній вітерець, і аж ніяк не вписувалась у Валентинині стандарти синовіої дружини. Що б не робила невістка, все їй не подобалося. Але після того, як Максим повністю став на захист коханої та Іван був на боці невістки, Валентина намагалась за їх присутності стримуватись. Зате

наодинці вихлюпувала на Ірину всю свою нелюбов. Думала: не витримає, сама піде з сім'ї...

Але надії Валентини розлучити Максима з невісткою зруйнувало народження онучки. Дошкуляти Ірині вона перестала, проте до крихітки не підходила. Лише невдоволено кидала вранці:

– Знову всю ніч кричала, коли вже навчишся її заспокоювати?!

Змучена безсонними ночами і байдужістю свекрухи, Ірина, нарешті, не витримала:

– Забери нас звідси, Максимку.

І вони переїхали, винайнявши квартиру. На матір зла не тримали, часто навідувались, особливо після того, як несподівано для всіх захворів і пішов з життя батько.

Щебетушка Світланка швидко підросла. Дивовижно, але на неї не впливав суворий бабусин погляд: вона мало не з порогу кидалася їй в обійми:

– Бабусю, я прийшла!

І на Валентининому обличчі поступово почала з'являтися посмішка, навіть зморшки, викарбувані на її все

ще гарному обличчі, почали розгладжуватися.

Спостерігаючи, з якою любов'ю дивляться одне на одного Максим та Ірина, Валентина чи не вперше відчула, як багато втратила у своєму житті. Думала про свого Івана, відчуваючи щем у серці, бо розуміла, що кохала його, але не встигла сказати про це.

...Ірина нахилилася до її вуха і тихенько прошепотіла:

– Мамо, я вагітна.

Не витримавшись, міцно обійняла і попросила лагідно:

– Бережіть одне одного! Я вас люблю...

Людмила ШЕЛИХ.

Сваха з претензіями

Андрій і Наталя вирости в одному місті, в сусідніх будинках. Навчалися в одному класі. В десятому, з метою профорієнтації, організувала якусь їхній класний керівник екскурсію до міської друкарні. Тепер, у сучасних видавництвах, використовуються комп'ютери і офсетні машини. А на той час в лінотипному цеху стояли два допотопні лінотипи – велетні, в друкарському – більш як півстолітні машини. Та під час цієї екскурсії Наталці сподобалась робота на лінотипі. «Диво та й годі!» – ділилася вона враженнями з мамою. – На наших очах розплавлений метал перетворюється на рядки, рядки – в газетні чи журнальні статті».

Андрій був у захваті від друкарських машин. Це ж треба – закріплюєш металеві сторінки, підкладаєш листи паперу, натискаєш на кнопку і вже на протилежному боці виходить газетний розворот.

відпустку два роки не може піти, бо замінити ніким. Привозь мерщій свою наречену, разом весілля відсвяткуємо. Я вже навіть придумав, що подаруємо молодому поліграфічному поповненню.

– Що?

– Ключ від однокімнатної квартири в новому будинку!

Андрій ледь витримав, щоб після телефонної розмови не проговоритись коханій про запрошення працювати і обіцяний подарунок.

Після випуску в училищі і скромного весілля молоді спеціалісти прибули на роботу. Весь колектив проводжав їх з подарунками і типографським котом Равликом у нову квартиру.

Так розпочалося сімейне й трудове життя Наталі та Андрія. Щасливе, цікаве життя. Ніхто в друкарні не помічав, щоб у подружжя були якісь негаразди, конфліктні ситуації чи сварки, як у деяких інших працівників. Всюди разом, завжди вони, як кажуть, в гуморі. «Нерозлийводами» називали цю закохану пару співробітники, навмисне перекручуючи прізвище Недайводи.

За два роки вітали їх з народженням доньки, за шість – з сином. Тісним стало однокімнатне житло, тож поступово будували власний просторий дім. Фруктових дерев відразу ж на ділянці насадили, ягід, троянд. Створили райський куточок для своєї родини.

З часом на підприємстві відбулася «технічна революція». Довелось попрощатись Наталі з лінотипом і опанувати комп'ютер. Здали на металобрухт Андрієву друкарську машину. Друкував на ризографі бланки. Зайнявся бджільництвом, бо донька до вишу вступила, син школу закінчував.

Та й Наталі на ліки витрачали чимало: цукровий діабет десь взявся. Все ж раділи життю. Вивчили дітей, поодружували. Онуків дочекалися.

Але через Наталину хворобу біда прийшла в сім'ю: ампутували їй ногу. Андрій страшенно переживав за дружину, вже так беріг – лелівав. Вона соромилася на інвалідському візку на ринок чи до магазинів їздити, то сам купував все необхідне, навіть одяг. «Оце кохання!» – заздрісно говорили деякі жінки.

Не вберіг. Залишився без своєї лебідоньки. І хто зна, як би вижив, коли б не діти, внуки. Турбота про них тримала на ногах та ще улюблена пасіка, де трохі забував про гіркоту на душі, про біль від непоправної втрати.

Настала пора онучці до першого класу йти. Хто щодня возитиме до школи й забиратиме Мирославу? Дідусь Андрій, звичайно. Батьки ж на роботі. Вчителька Надія Петрівна Славочку за старанність дуже хвалила. Андрієві було приємно, що дівчатко розумне й кмітливе.

Майже щодня спілкувався з вчителькою. Робили ремонт в класі – допомагав. Зіпсувався кран – купив нового й замінив. Треба наочність вчепити – оновити – з радістю...

У Надії Петрівни загинув чоловік, донька з сім'єю мешкає в Запоріжжі. Лише двічі на рік приїздять в гості. Спілкуються переважно по скайпу. Сумує бабуся за онуками. Тож всю свою любов віддає малим школярикам. «Це буде мій останній випуск. Передам клас – і на пенсію», – якось сказала Андрієві.

Двоє самотніх людей отак непомітно прикипіли одне до одного. Надія інколи навіть ходила в гості до Андрія, він – до неї. Поки не дізналася про це сваха, синова теща. Павліна з чоловіком давно розлучилася через нестерпний свій характер. На роботі пересварилася з усіма, часто писала безпідставні скарги на керівника і бухгалтера. Численні комісії в ході перевірок наведених фактів не виявляли. Зате Павліна при скороченні кадрів у списку була першою.

Невістка їй теж не до вподоби дісталася. А от її батько, Андрій, мужчина – хоч куди.

– Ти, свахо, як хочеш, – плела смертельно хворій Наталі, – а я твоєму Андрієві пропасти не дам, одружу на собі. Не вкивати ж йому як тебе не стане самому? А то ще дістанеться якійсь шльондрі, щоб тільки грошики та оцей дім – красень до рук прибрати. Ти не думай поганого. Я за те, щоб усе йшло в сім'ю...»

– Андрієчку, – запитала якось чоловіка Наталя, – тобі Павліна подобається?

– Таке видумала... Я її терпіти не можу. Просто терплю, коли приходиться і починає тут верховодити, бо сваха ж. Але як ще хоч раз почую, що травмує тебе дурними балачками, – вижену.

Відбули дев'ять днів – знахабніла сваха відверто почала натякати Андрієві, що вона – його доля.

– Відчепіться від мене, Павліно, по-доброму прошу. Як вам не соромно, Наталіна душа все бачить, їй же боляче!

– Я їй обіцяла, що тебе не кину в горі, пожалію, пригрію...

– Не треба, благу!

Не раз ще потім протягом двох років «діставала» Андрія сваха. Та не звертав він уваги на її заливання. І раптом від сусідки Надії Петрівни дізналася, що Андрій протоптав стежку до вчительки, а вона до нього ходить. Світ

неначе перевернувся в голові Павліни. Прибігла до невістки, взяла номер телефона Надії, мовляв, подруга попросила, дитину до її класу перевести хоче.

Зателефонувала й улесливо так запросила вийти в сім годин вечора «на жіночі посиденьки». Нічого не підозрюючи, Надія в призначений час вийшла на подвір'я, де в бесідці сиділо дванадцять жінок, привіталася. І тут Павліну понесло... Начебто, вмираючи, Наталка Недайвода заповіла їй чоловіка Андрія, начебто у неї, рідної свахи Наталчиної, з Андрієм вже два роки стосунки, а Надька гадюкою вловзла в їхню родину, хоче розлучити, внучкою прикриваючись. «Ви мені говорите, що вона порядна! – чимдуж валувала, звертаючись до жінок. – Еге ж, дуже порядна, до чужих грошей та нерухомості вона ласа, ось що! А дзуськи! Хай облизнеться... Андрій буде моїм – і крапка!»

Надія Петрівна не очікувала претензій від цієї озвірілої жінки, здивовано дивилася своїми великими чорними очима то на неї, то на сусідок.

Аж ось до будинку тихо підкотила автівка. З машини вийшов Андрій з букетом квітів, з ним донька Світлана, зять Руслан і внучка Мирослава. Почувши гвалт, вчинений Павліною, поспішили до жіночого гурту.

– Мамо, як ти могла, навіщо ти це робиш, ганьбиш усіх нас? – вигукнув син Руслан.

– Так ось для чого вам номер телефону вчительки знадобився... – зрозуміла Світлана.

Павліна на півслові перервала свою нікчемну промову й швидко подалася геть.

– Надіє Петрівно, а ми до вас приїхали, вибачте, що без попередження. Виходьте заміж за нашого татка, будь ласка! – урочисто запропонувала Світлана.

Андрій, щиро всміхаючись, вручив Надії квіти. «Я вас люблю, Надієчко Петрівно, дуже люблю!» – кинулась до своєї першої вчительки з обіймами мала Мирослава. Запрошені «на посиденьки» жінки з полегшенням зітхнули і дружно зааплодували.

Таїсія КРИСЬКО.

Відтоді у вільний час Наталя з Андрієм не раз відвідували друкарню. Наталя пробувала набирати тексти, Андрій вчився керувати друкарською машиною. Після випускного вечора в школі поїхали вступати до Львівського поліграфічного училища.

Час за навчанням промайнув непомітно. Та цій парі треба було поїхати на практику до різних міст, щоб зрозуміти, як же сильно вони кохають одне одного.

Андрія в колективі друкарні прийняли радо, запрошували на роботу після одержання диплома.

– Ой, не знаю... Я одружитися збираюсь...

– А хто твоя майбутня дружина?

– Лінотипістка... Вона також на практиці зараз...

– То чого ж ти досі мовчав? Нам друга лінотипістка просто кінце потрібна, – сказав директор підприємства Михайло Іванович. – Марина у

Кулінарні цікавинки

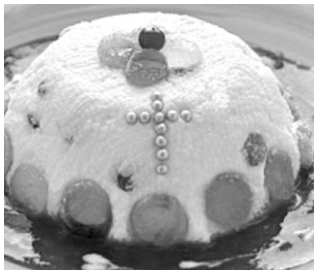
Заварна паска

Нам потрібно: 9-10 скл. борошна, 10 яєць, 50 г свіжих дріжджів, 3/4 скл. розтопленого вершкового масла, 50-70 г родзинок, 1/2 скл. цукру, 1,5 скл. молока.

Приготування. Взяти 1 склянку молока і стільки ж борошна добре перемішати до однорідної консистенції і поставити на маленький вогонь. Постійно помішуємо до утворення густої консистенції. До 0,5 склянки теплої молока додати 1 ст.л. цукру і всипати подрібнені дріжджі. Залишити до утворення пишної шапки з дріжджів. Відділити жовтки від білків. До жовтків додати цукор і зіб'ємо міксером до утворення пишної маси. Паска за смаком виходить не дуже солодкою. Хто любить, щоб паска була солодкою, необхідно взяти цукру на 1/4 склянки більше. Білки, додавши дрібку солі, зіб'ємо до утворення середніх піків. Змішаємо заварене борошно з дріжджами і жовтками. Потім обережно додати збиті білки. У масі можуть бути грудочки, але це не страшно, тому що при подальшому змішуванні вони розійдуться. Додаємо розтоплене вершкове масло. Додаючи поступово просіяне борошно, замішуємо тісто. Вимішувати необхідно 15-20 хвилин. Тісто по консистенції буде м'яким, трішки може липнути до рук. Ставимо тісто у тепле місце, воно повинне збільшитися удвічі. Родзинки промиваємо, заливаємо кип'ятком. Через 10 хвилин воду зливаємо і притрушуємо борошном. Додати родзинки у тісто, що вже підійшло, ще раз добре вимішуємо. Змазати силіконові форми. Змастивши руки олією, відщипуємо частину борошна, обминаємо руками і кладемо у форму для запікання. Форма повинна бути заповнена тістом на 1/3. Виходить 5 форм розміром 11x12 см. Залишаємо паски у формі, щоб вони підійшли. Коли до верху залишиться 1-1,5 см, змащуємо верх пасок збитим жовтком і ставимо запікатися у нагріту до 180 градусів духовку. Паска розміром 11x12 см випікаємо приблизно 35-40 хвилин. Якщо форми менші, або більші, відповідно, часу необхідно менше, або більше. Зверху прикрашаємо збитим з цукровою пудрою білком і прикрашаємо посипкою.

Імбирна сирна паска зі згущеним молоком

Нам потрібно: 1,2 кг жирного сиру, 1,5-2 банки вареного згущеного молока, 250 мл вершків 33-38% жирності, 100 г грецьких горіхів, 200 г пісочного печива (краще за все імбирне), сік 1 лимону, 0,5 ч.л. меленої кориці.

Приготування. Застелити друшляк кухонним рушником або складеною в кілька шарів марлею. Викласти туди сир, накрити зливаючими краями марлі, поставити друшляк в ємність більшого розміру. Зверху на марлю встановити тарілку, на неї – вантаж вагою 2-3 кг. Залишити мінімум на 4 години, щоб стекла зайва рідина. Горіхи насипати рівним шаром на деко і поставити у розігріту до 160°C духовку на 10 хв. За цей час кілька разів перемішати. Остудити горіхи, потім дрібно порубати ножем або блендером. Подрібнити до стану крихти печиво. Змішати горіхи і печиво, приправити корицею. Віджати сир протерти через сито. Прогріти варене згущене молоко на водяній бані, щоб маса стала більш текучою. Змішати сир зі згущеним молоком і лимонним соком. Збити вершки в пишну піну і змішати в сирну масу. Застелити плівкою або марлею форму, викласти сирну масу, присипати товстим шаром крихти печива з горіхами, прим'яти руками. Затягнути плівкою і поставити в холодильник на 1-2 доби. Перед подачею перевернути паску на тарілку.

Паска з родзинками

Нам потрібно для тіста: 1 кг борошна, 1,5 скл. молока, 6 яєць, 300-400 г вершкового масла, 2 скл. цукру, 50 г дріжджів, 1 скл. родзинок, 1 пакетик ваніліну, 1 ч.л. солі, олія - для змащування форм, різнобарвна посипка.

Приготування. Дріжджі розведіть у теплому молоці, додайте половину борошна, розмішайте, щоб не було грудок. Накрийте миску рушником, поставте в тепле місце для підйому приблизно на годину-півтори. Додайте сіль, розтерті з цукром і сіллю жовтки, ванілін, розтоплене масло, добре перемішайте. Додайте збиті в стійку піну білки і борошно, що залишилося. Поступово додаючи борош-

но, замісіть тісто. Чим краще вимісити тісто, тим пишнішими вийдуть паски. Поставте тісто в тепле місце для підйому. Коли тісто удвічі збільшиться в об'ємі, додайте промиті і підсушені родзинки. Тісто перемішайте і розкладіть в змащені олією форми. Верх паски змастіть збитим жовтком. Випікайте в духовці до готовності. Приготуйте глазур. Білок збийте з цукровою пудрою і лимонним соком. Готові паски покрийте глазур'ю, прикрасьте різнобарвною посипкою.

Печиво "Великодні курчата"

Нам потрібно: 1 скл. цукру, 1-2 яйця, 250 г маргарину або вершкового масла, 1/2 ч.л. соди, оцет для гашення соди, борошно – скільки забере (але, щоб тісто не було тугим), горіхи. **Для глазури:** 2 яєчних білки, сік з одного лимону і цукрова пудра – скільки забере.

Приготування. Змішати цукор з яйцями, додати розтопленний маргарин, соду, погашену оцтом, подрібнені горіхи, борошно і замісити тісто (повинно добре відставати від рук). З картону вирізати формочку курчатка. Тісто розкачати у пласт товщиною 3-5 мм і, прикладаючи картонну формочку, обережно повирізати курчаток. Перекласти їх на застелене пергаментом деко і випікати у духовці до золотистого кольору. Печиво виїняти й охолодити. Приготувати глазур: білок збити, додати лимонний сік і, поступово помішуючи, додавати цукрову пудру, аж поки не утвориться маса, схожа на густу сметану. Збити глазур до утворення стійкого рельєфу, розділити на декілька частин, у кожну частину додати різні харчові барвники. Прикрасити охолоджене печиво різнокольоровою глазур'ю.

Морквяна великодня паска

Нам потрібно: 1 кг борошна, 200 г маргарину, 3 моркви, 5 яєць, 1 скл. молока, 200 г цукру, 50 г свіжих дріжджів, дрібка солі. **Для глазури:** 8 ст.л. цукрової пудри, 2 яєчних білки, дрібка солі.

Приготування. Моркву нарізати невеликими шматочками, покласти на сковорідку, залити 1 склянкою води, додати 1 ст. ложку маргарину, спарувати до готовності. Протерти крізь сито. Додати молоко, маргарин, половину цукру, 4 яйця, сіль. Збити міксером до однорідності. Дріжджі залити невеликою кількістю теплої молока, додати цукор і залишити на годину. До опари, коли вона підійде, додати морквяну масу. Додати борошно, замісити тісто. Залишити на 2 години. Форми для пасок застелити пергаментом, змастити маслом. Заповнити на третину тістом, покласти в тепле місце і накрити рушником. Залишити, доки тісто не підніметься. Змастити паски яйцем. Випікати при 200°C 60 хвилин. Зробити глазур. Збити яєчні білки з цукровою пудрою до піни. Полити паски, прикрасити за смаком.

Паска-морозиво

Нам потрібно: 1 л вершків жирністю 35%, 100 г апельсинних цукатів, 100 г цукру, 8 яєчних білків, 200 г суміші горіхів, 200 г меду, 100 г родзинок, мармелад.

Приготування. Горіхи обсмажити на сухій сковорідці, потім подрібнити. Цукати і родзинки замочити в гарячій воді на 10 хв. Потім обсушити. Холодні вершки збити в міцну піну. Покласти до холодильника. Білки збити з 30 г цукру в густу піну. Розігріти мед з рештою цукру, нагрівати до розчинення цукру. Влити цю масу у збиті білки, постійно помішуючи. Вимішувати, доки суміш не охолоне (близько 12-15 хв). Продовжуючи розмішувати, додати збиті вершки, потім горіхи, родзинки і цукати. Порційні формочки чи одну форму для паски застелити фольгою, розкласти масу і відправити до морозильної камери на 2-3 години. Прикрасити мармеладом за смаком.

Желейна паска

Нам потрібно: 800 мл молока, 30 г какао, по 250 мл вишневого, гранатового, апельсинного та яблучного соку, 120 г желатину, 200 г цукру, 15 г ванільного цукру, 10 мл лимонного соку, шоколад для прикрашення.

Приготування. Молоко довести до кипіння, остудити. Желатин попередньо замочити у холодній воді у співвідношенні 1:2 на 15 хвилин, розчинити на паровій бані й половину долити до молока. Пізніше додати цукор, лимонний сік, ванільний цукор і збивати міксером 5-7 хвилин. До 1/3 молочної маси додати какао і процідити. До соків додати решту розчиненого желатину і цукор до смаку. У форму залити спочатку одне з видів фруктових желе, залишити для застигання. Пізніше залити молочний шар та знову дати застигнути. І

далі заливати почергово желе різних видів, чергуючи смаки й кольори, даючи застигнути кожному шару. Коли желе повністю застигне в холодильнику, форму злегка підігріти у гарячій воді та перекинути на полумисок і зняти форму. Шари намагайтеся робити якнайтоншими. Зробити напис «Христос Воскрес» із розтопленого шоколаду й прикрасити готове желе за смаком.

Пасхальне печиво

Нам потрібно: 250 г меду, 250 г цукру, 100 г вершкового масла, 7 скл. борошна, 3 яйця, 1 яєчний білок, 1 скл. цукрової пудри, 2 ст.л. какао, 2 ст.л. соку лимона, 1,5 ч.л. соди, по дрібці мелених імбиру, кориці та гвоздики.

Приготування. Масло розтопити з медом і цукром на повільному вогні, всипати спеції, перемішати і дати суміші охолонути. Яйця збити в піну, додати до остиглої масляної суміші разом з просіяною борошною, какао і содою, замісити гладке однорідне тісто і прибрати його на ніч до холодильника. Розкачати тісто в пласт товщиною не більше 0,5 см, вирізати за допомогою формочок пряники, викласти їх на застелене пергаментом деко і випікати в розігрітій до 180 градусів духовці близько 15 хв. Готове печиво прикрасити за смаком, можна полити глазур'ю, шоколадом, ганашем.

Сирна запіканка

Нам потрібно: 1 кг сиру, 5 ст.л. манки, 200 г вершкового масла, 5 яєць, 1 скл. цукру, родзинки, курага, цукати, ваніль та кориця за смаком.

Приготування. Яйця збити з цукром, додати перетертий через сито сир, розтоплене вершкове масло, родзинки, курагу, цукати, ваніль та корицю за смаком. Викласти до змащеної вершковим маслом форми і випікати за температури 180°C 40 хв. Даємо страві охолонути й дістаємо з форми. Прикрашаємо за смаком.

Цукрові пасхальні яйця

Нам потрібно: 1 кг дрібного цукру, харчові барвники для склеювання, вода та готові істивні прикраси.

Приготування. Підготувати відповідні (у формі яєць) пластикові або силіконові форми. Підготувати деко: вирізати шматок картону, щоб він повністю покривав деко, накрити його пергаментом і покласти на деко Цукор висипати до глибокої тарілки, додати 3 ст.л. води і ретельно перемішати (може виглядати суховатим, але головне, щоб він злегка злипся). Розділити цукор на декілька частин, до кожної додати харчові барвники і добре вимішати. Накласти цукор у формочки, ретельно і щільно його утрамбувати (щоб готове яйце не розсипалося), перекинути формочки на картон. Покласти деко до розігрітої до температури 100°C духовки і запікати протягом 10 хв. Обережно перекласти готові яйця на тарілку і залишити на кілька хвилин. Потім за допомогою чайної ложки обережно вибрати серединки яєць, залишаючи шарульпку товщиною 1 см (у маленьких яєць вибирати серединку не потрібно). Дати яйцям добре висохнути (наприклад, відкласти їх на ніч), потім з'єднати половинки глазур'ю і відкласти їх на годину, щоб вона застигла. Додати до глазури харчовий барвник і прикрасити нею готові яйця за смаком. Також можна прикрасити фігурками з мастикою.

Царська паска

Нам потрібно: 750 мл молока, 50 г свіжих дріжджів, 20 яєць, 350 г вершкового масла, 100 г маргарину, 350 г жирної сметани, 50 мл горілки або коньяку, 500 г цукру, 2 г ваніліну, 0,5 ч.л. мускатного горіха, 1 200 г борошна.

Приготування. Підігріти половину молока, залити 3 ст.л. борошна. Перемішати і покласти в тепле місце на годину. У склянці теплої молока розвести дріжджі, додати склянку борошна і молоко з борошном. Покласти в тепло на 3 години. Яєчні жовтки розтерти з цукром, змішати з молоком, що залишилося і опарою. Додати 2 склянки борошна і замісити тісто. Покласти в тепле місце на годину. Додати вершкове масло, маргарин, сметану, алкоголь, прянощі і збити в піну білки. Всипати борошно, що залишилося, замісити тісто і покласти в тепло ще на годину. Тісто розкласти по формах, застеленим пергаментом, наповнюючи приблизно наполовину. Дати постояти півгодини. Випікати паску 40-50 хвилин при температурі 180 градусів. Перед поданням остудити, покрити глазур'ю.

ПОРАДИ НА ВСІ ВИПАДКИ ЖИТТЯ

Не лише котяча м'ята: топ-5 кімнатних рослин, які прикрасять квартиру і порадують kota

Господарі котів можуть відмовляти собі у вирощуванні кімнатних рослин. Переважно причиною є пересторога, що кіт погризе рослини. А деякі з них, як-от популярні монстера чи дифенбахія, отруйні для котів. Пропонуємо підбірку з п'яти рослин, що прикрасять помешкання і будуть безпечними для котика.

Алісум. Це трав'яниста квіткова рослина, що швидко росте, чудово пахне і не містить речовин, отруйних для котів. Також алісум створює м'який покрив ґрунту, де коту може сподобатися лежати.

Валер'яна. Ця квітуча рослина також припадає коту до душі. Заспокійливий ефект має її корінь, з якого виготовляються відповідні препарати, тож не варто переживати, якщо кіт раптом обгризе листя або квіти.

Хлорофітуми. Це дуже поширені і прості в догляді рослини. Коти обожають гризти хлорофітуми і можуть робити це без шкоди здоров'ю. Рослинка швидко відновлюється і відростає. Та не можна дозволити коту об'їдати ці квіти надто сильно, адже вони можуть мати легкий галюциногенний ефект на тварину. Спочатку подивіться, як рослина впливає на вашого kota.

Хоя. Це рослина, яку ще називають восковик, з дуже гарними і неотруйними квітами, що чудово підходить для декору помешкання, де живуть чотирилапі.

Котяча трава. Виростити так звану котячу траву -

це, мабуть, найпростіший спосіб додати в інтер'єр трохи зелені і порадувати свого kota. До того ж, вирощувати котячу траву можна навіть без землі.

Важливо. Навіть якщо ви створили свій домашній сад із абсолютно безпечних для тварини рослин, все ж контролюйте, щоб кіт не об'їдав їх надто сильно. Справа в тому, що коти хижаки, які не пристосовані до поїдання трави. Зелень потрібна їм лише зрідка для покращення роботи шлунку, а її надмір може призвести до нудоти і блювання.

До та після цвітіння: три обов'язкові обприскування саду

Навесні сад потребує чотирьох обов'язкових обприскувань від хвороб та шкідників. І перше з них проводять ще до початку скороруку, а решту три - у період до та після цвітіння.

Друге обприскування саду відбувається в період, коли бруньки вже набрякли, але зелені листочки ще не розпустилися. У цій фазі важливим є захист рослин від комах-квіткоїдів і грибкових захворювань. Бруньки, які розкриваються, можуть постраждати від високонцентрованих розчинів, тому для другого етапу обприскування необхідні спеціальні засоби від шкідників і хвороб.

Якісні інсектициди:

"Децис Профі";
"Блискавка";
"Актара";
"Інта-Віп";

"Каліпсо";
"Енжіо".

Від хвороб рослини зможуть захистити бордоська суміш 1%, "Хорус" (при температурі повітря не вище +5°C), "Оксихом", "Скор" та інші. Окрім препаратів, у цей період використовують ловчі пояси від шкідників, клейові пластилини і феромонні пастки.

Обприскування по рожевому бутону

Ця фаза триває недовго - до розпускання бруньок. У цей період вони вже висуюються, але ще не розкриваються до кінця, бутони невеликі. Рослинам можуть докучати різні хвороби - парша, борошниста роса та інші. Стадія нерозкритих бутонів у різних культур різна, тому час для обприскування рослини необхідно підбирати індивідуально. Від шкідників, наприклад, від яблуневої плодожерки, для профілактики і лікування хвороб можна використовувати засоби з другого етапу обприскування.

Обприскування після цвітіння

У цей період важливо робити профілактичну обробку рослин, щоб захистити їх від можливих хвороб і активності шкідників, зміцнити до них імунітет. Можна використовувати профілактичні засоби з другого етапу.

Поради щодо обприскування дерев: робити обробку краще в суху погоду без вітру, до 10:00 або після 18:00; рослину необхідно обробити повністю: від кроки до пристовбурного кола; намагайтеся використовувати засоби, які не шкодять тваринам і кохам-запилювачам; обов'язково дотримуйтеся інструкції з використання препаратів і приготування розчинів, щоб не спричинити опік рослини та інші неприємні наслідки; важливо правильно зберігати засіб, щоб він не втратив своєї ефективності; не проводьте обробку інсектицидами в період цвітіння.

ПОПЕРЕДЖАЮТЬ ПРО СЕЗОННУ АКТИВНІСТЬ КЛІЩІВ

Як знизити ризик укусу кліща

Сезон активності кліщів триватиме майже до кінця осені, та пік припаде на травень-червень, а також вересень-жовтень. Кліщів можна зустріти не лише на природі, їх багато й на міських газонах. Вони не стрибають на людину з дерева, не женуться за нею - проте можуть залізти на тіло, коли людина відпочиває.

Тож, як знизити ризик укусу кліща?

Утримайтеся від прогулянок лісом. Пам'ятайте передусім про мінну небезпеку;

Якщо плануєте променад у місці, де росте трава, подбайте про безпечний одяг: світлий із довгими рукавами та штанинами. Бажано також знехтувати стилем і заправити штани у шкарпетки;

На прогулянці тримайтеся ближче до центру стежки та не заходьте у траву обабіч;

Оберіть і застосуйте репеленти - засоби, що відлякують комах. Обов'язково дотримуйтеся інструкції з використання та періодично поновлюйте захист. Репеленти, ефективні проти кліщів, мають містити хоча б одну з цих речовин: DEET (ДЕТА), пікарідін (KBR 3023), IR3535, OLE (ефірна олія лимонного евкаліпта), PMD (параментан-діол), 2-undecanone, перметрін.

Кожні дві години оглядайте себе та своїх близьких. Більш ретельний огляд під хорошим освітленням слід провести й після повернення додому. Як це зробити?

Почніть огляд знизу, від ступень, і поступово підіймайтеся вгору: лінія шкарпеток; підколінна впадина; нижня лінія спідньої білизни (пах), верхня лінія; живіт; нижня лінія бюстгальтера, верхня лінія бюстгальтера; комір сорочки; лінія волоссяного покриву на голові, вуха; волосся та шкіра голови.

Прийміть душ. Одяг, який ви носили на прогулянці, ретельно почистіть та виперіть. Те саме зробіть із речами, якими ви користувалися, наприклад, ковдрами. Просте витрушування не допоможе позбутися кліща.

Що робити, якщо вас вкусив кліщ

- Не панікуйте! Якщо неподалік є травмпункт - зверніться туди. Вам допоможуть правильно витягнути кліща та проконсультують щодо подальших дій.

- Якщо поруч немає лікаря, використовуйте спеціальний пристрій для видалення кліща. Його можна придбати у ветеринарних аптеках ("кліщосмик"). Притисніть пристрій до шкіри, захопіть кліща у щілину, обережно розхитайте з боку в бік і викрутіть у зручний бік без ривка. Важливо видалити кліща разом із хоботком. Якщо він відірвався, то можна видалити залишки стерильною голкою як занозу, але також вважається, що хоботок може вийти сам. Після видалення кліща ранку потрібно обробити антисептиком, а руки вимити з милом і теж обробити.

- За подальшими вказівками зверніться до лікаря. Не потрібно самостійно здавати аналізи чи приймати антибіотики.

- Спостерігайте за місцем укусу на появу еритеми. Пляма з'являється через 2-30 днів не лише у місці укусу, але й в іншому місці. При її появі негайно звернутися до лікаря.

Існує також вакцина від кліщового енцефаліту. Для захисту потрібно мінімум дві дози. Щеплення потрібно робити тим, хто живе в ендемічних регіонах або планує їх відвідати. Перевірити, чи входить ваш населений пункт в такий регіон, можна на сайті органів місцевого самоврядування. Після укусу кліща вакцина неефективна.

ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПОДІЛЬСЬКУ ЗОРЮ» МОЖНА У ДЕКІЛЬКА КЛІКІВ ЗІ СВОГО СМАРТФОНУ АБО КОМП'ЮТЕРА!

1. Переходимо за посиланням <https://peredplata.ukrposhta.ua>. 2. Обираємо - Передплатити місцеві видання. 3. Обираємо - Вінницьку область. 4. В пошук вписуємо індекс видання - 61487.

ОГОЛОШЕННЯ

Якушинецька сільська рада повідомляє, що відповідно рішення до 37 сесії 8 скликання від 23.02.2024 № 1477 «Про внесення змін до рішення 34 сесії 8 скликання № 1307 від 10.10.2023р. «Про надання дозволу на розроблення детального плану території в с. Зарванці» та Рішення 34 сесії 8 скликання від 10 жовтня 2023 року № 1307 «Про надання дозволу на розроблення детального плану території в с. Зарванці» розробляється та подається на громадське обговорення Детальний план території, обмеженої автошляхом М-30 Стрий - Умань - Дніпро - Ізварине (через м. Вінницю, Кропивницький), вулицею Соснова, землями комунальної власності та земельними ділянками для будівництва і обслуговування багатоквартирних житлових будинків у с. Зарванці Вінницького району Вінницької області. Площа території, що проєк-

тується - 5,5162 га. Замовник проєкту - Якушинецька сільська рада. Розробник проєкту - ТОВ «АПЛАН» (23222, Вінницька область, Вінницький район, с. Якушинці, вул. Богдана Хмельницького, буд. 1, корп. Б).

Ознайомитись та надати протягом 30 днів відповідні пропозиції та рекомендації можна у приміщенні Якушинецької сільської ради (відповідальній посадовій особі замовника - начальнику відділу архітектури та містобудування Томашевської Марини Валеріївни) та на офіційному веб-сайті Якушинецької громади.

Громадські слухання щодо вказаного проєкту шляхом презентації його основних матеріалів відбудуться о 10.00 год. 28 травня 2024 року у приміщенні Якушинецької сільської ради за адресою: с. Якушинці, вул. Новоселів, 1. Якушинецька сільська рада.

Продам дрібну картоплю, с. Бохоники. Телефон 098-752-16-09.

Втрачений військово-обліковий документ, виданий на ім'я Журбенко Олега Миколайовича 18.01.1965 р.н.), вважати недійсним.

Якісні металопластикові вікна та двері від заводу-виробника із гарантією. Найнижчі ціни. Тел.: (068) 840-38-18, (063) 407-77-14.

"ПОДІЛЬСЬКА ЗОРЯ"
Вінницька регіональна газета.
редактор
Ф.І.БЕЖНАР
ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС ПЕРІОДИЧНОГО ВИДАННЯ: ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЙ - 40699; ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ - 61487

Газета зареєстрована Головним територіальним управлінням юстиції у Вінницькій області 15.03.2019 р.
Реєстраційне свідоцтво ВЦ №1051-409 ПР.
Засновник: Трудовий колектив Товариства з обмеженою відповідальністю "Редакція Вінницької регіональної газети "Подільська зоря"

Газета виходить щочетверга, видається українською. Спосіб друку - офсетний, обсяг 3 друковані аркуші. Формат А-3.
Розповсюджується у Вінницькій області.
Видавець: Товариство з обмеженою відповідальністю "Редакція Вінницької регіональної газети "Подільська зоря".

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій. Відповідальність за надруковані та вкладені в газету листівки, матеріали, рекламу і оголошення несуть автори та рекламодавці. Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. При передруці матеріалів посилання на «Подільську зорю» обов'язкове. Матеріали, позначені публікуються на правах реклами.

РОЗРАХУНКОВИЙ РАХУНОК: №UA65302076000026007300901415, Вінницьке обласне управління АТ «Ощадбанк», МФО 302076, інд. код 02471361, e-mail: pzorya2003@ukr.net Адреса редакції: 21100, м. Вінниця, вул. Брацлавська, 31. Телефони редакції: 27-77-07.

Зам. №242817.
Наклад - 1500.
Газета віддрукована у ФОП Голуб Сергій Юрійович
Тел. (0432) 55-63-97.

Вітаємо ветеранів війни та праці

Цього тижня свої дні народження святкуватимуть воїни-інтернаціоналісти, мешканець с.Гуменне - **Юрій Григорович ЄМЕЦЬ** (26 квітня) та житель с.Лука-Мелешківська - **Юрій Віталійович КАРПОВ** (27 квітня).

Від імені активу Вінницької районної та місцевих ветеранських організацій щиро зичу іменинникам міцного здоров'я, достатку й злагоди в родині, гідної пошани від суспільства та держави, довгих літ щасливого життя під мирним українським небом.

Із повагою,

Петро ВАСИЛИНИЧ,
голова Вінницької районної організації ветеранів.

ПЕРЕДПЛАТИТЬ «ПОДІЛЬСЬКУ ЗОРЮ»

ШАНОВНІ НАШІ ВІДДАНІ ЧИТАЧІ.

Продовжуємо випуск однієї із найстаріших газет краю, аби Ви дізнавалися новини з життя громад, району, області та України. Сподіваючись на кращі часи розпочинаємо передплату на 2024 рік.

Передплата з поштовими послугами становить:

(61487): на місяць - 57,00 грн., на 3 місяці - 141,00 грн., 6 місяців - 267,00 грн., 1 рік - 519,00 грн.

25 квітня - хмарно, дощ, т вдень +12...+18°C, вночі +4...+8°C. **26 квітня** - хмарно, дощ, т вдень +11...+13°C, вночі +8...+9°C. **27 квітня** - хмарно, без опадів, т вдень +13...+18°C, вночі +7...+10°C. **28 квітня** - хмарно, без опадів, т вдень +14...+20°C, вночі +9...+12°C. **29 квітня** - хмарно, без опадів, т вдень +15...+21°C, вночі +8...+13°C. **30 квітня** - хмарно, без опадів, т вдень +16...+21°C, вночі +10...+14°C. **1 травня** - хмарно, без опадів, т вдень +17...+22°C, вночі +12...+15°C.

ПОДІЛЬСЬКА ЗОРЯ

25 квітня 2024 р.

З поетичного кошика

Авторка - **Надія СОКОЛОВСЬКА** народилася у смт Вендичани Могилів-Подільського району. Там закінчила 9 класів загальноосвітньої школи 1-3 ступенів. Потім навчалася в Барському педагогічному коледжі ім. М. Грушевського, далі в Національному педагогічному університеті ім. Драгоманова в Києві. Довгий час проживала в містечку Бар Вінницької області. 8 років назад переїхала в с.Медвеже Вушко де на даний час і проживає. Пропонуємо вам її вірш:

*Війна... здається просто слово...
Лише п'ять букв і тільки два склади...
Але несе вона в собі усім довкола
Безмежну кількість горя і біди
Чи думав хтось, що станеться це з нами?
Чи вірить до кінця, що в даний час
Таке можливо? І над головами
Літатимуть ракети кожен раз?
В кіно раніше тільки ми дивились,
Як їздять танки і кружляють літаки.
Тоді за волю наші предки билися,
А зараз вже – сини, брати, чоловіки.
Ой, скільки ж долей ти зламала,
Війна проклята!!! Скільки вже життів*

*Ти в хлопців, у дітей, жінок забрала
Руками своїх проклятих катів!!!
Ти залишаєш без даху над головою,
Без крихти хліба, навіть без води...
Багато українців їздять чужиною,
Щоб життя своє уберегти.
Міста і села перетворюєш в руїни
І хочеш стерти все з лиця Землі,
Та пам'ятай – не знищиш України,
Скоріше згинуть кляті москалі!!!
Бо наш народ нікому не зламати!
Ми сильні духом й будемо разом
За волю нашу й землю воювати
І святкувати перемогу за столом!*

УНІКАЛЬНІ ВИШИВАНКИ З СИМВОЛІКОЮ РІЗНИХ НАРОДІВ ПРЕЗЕНТУВАЛИ В УКРАЇНІ

Їх виготовили у рамках благодійного проекту бренду українського одягу Etnodim, який має назву "Вишиванки-подяки". У співпраці з Міжна-

родним легіоном ГУР МОУ бренд презентував колекцію вишиванок присвячених країнам, чий добровольці допомагають Україні у боротьбі за свободу.

У рамках проекту представили чоловічі та жіночі вишиті сорочки та сукні з символікою народів США, Великобританії, Польщі, Латвії, Естонії, Литви, Франції, Німеччини та Канади. Команда творців колекції глибоко вивчала традиції та історію цих націй, щоб відтворити символіку боротьби за свободу кожної з них в орнаментах вишиванок.

Наприклад, вишиванка, присвячена Америці, містить зображення стріли на гербі, як символ войовничості, а також зірки, що

символізують кожен з 50 штатів. Сукня для Британії має вишитого лева та дуб, як символи мужності та міцного коріння. Котвиця, емблема Армії Крайової, та кольори державного прапора прикрашають вишиванку, що присвячена Польщі.

Вишиванки доступні для придбання на сайті магазину Etnodim, а також у цифровому форматі на платформі DressX. Усі кошти від продажу колекції будуть спрямовані на придбання засобів зв'язку для воїнів Міжнародного легіону ГУР МОУ, які беруть участь у захисті України від російського агресора.

Безоплатні відвідини зоопарку

У Подільському зоопарку розповіли про те, що кожної середи у них безплатний вхід для деяких верств населення. Зокрема, не сплачувати за квиток у цей день можуть учасники бойових дій, діти з числа внутрішньо переміщених осіб, діти з багатодітних родин, учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та пенсіонери за віком. Для відвідання зоопарку при собі потрібно мати відповідні документи, що підтверджують належність до зазначених пільгових категорій.

ОВЕН (21.03-20.04). Можете добитися успіху в усьому, що можна віднести до сфери бізнесу та кар'єри. У сімейному житті від вас можуть знадобитися стриманість і спокій, тому що можливі розбіжності та конфлікти. Вихідні вдалі для спілкування та зустрічей з друзями, задушевних розмов з близькими людьми, це час примирення та надання допомоги. Сприятливий день - четвер, несприятливий - субота.

ТЕЛЕЦЬ (21.04-20.05). Активно рухайтесь до наміченої мети, партнери допоможуть і підтримають вас. Не ухвалюйте спонтанних рішень, вони будуть помилковими. Не беріться за кілька справ одразу, ця ноша може виявитися вам не під силу. Не варто піддаватися емоціям. Діти зажадають пильної уваги. У вихідні у вас може виникнути проблема вибору, наприклад: або заробити гарні гроші, або відпочити. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - вівторок.

БЛИЗНЮКИ (21.05-21.06). Не варто ухвалювати категоричних рішень, уникайте непотрібних суперечок і будьте впевненими в собі. Опирайтесь на надійних друзів і колег, власні нароби. Бажано не афшувати своїх намірів, тоді вони скоріше здійсняться. Не варто планувати занадто багато справ на вихідні, краще просто відпочити, поспати та погуляти. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - четвер.

РАК (22.06-22.07). Просто необхідно виявити активність і показати свої таланти. Тоді на вас чекає успіх. Не забувайте розбиратися з поточними проблемами. Зверніться за порадою до колег по роботі, і вони перестануть сприймати вас настроєно. Цей маневр дозволить усталити авторитет. У вихідні кохана людина допоможе у вирішенні проблем, що допоможе здійснити те, чого ви разом так довго прагнули. Сприятливий день - середа, несприятливий - понеділок.

Астрологічний прогноз на 29 квітня - 5 травня

ЛЕВ (23.07-23.08). Багато в чому ваше благополуччя залежатиме від розумної завзятості та компетентності. Займіться завершенням справ, що накопилися, але не варто планувати нічого нового, зараз мрії навряд чи збудуться, не женіться за журавлем у небі. Можливі зміни в особистому житті. У вихідні у вас буде підходящий настрій для складної розмови з близькими людьми. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - п'ятниця.

ДІВА (24.08-23.09). Вам доведеться виявити гнучкість розуму і максимум такту та кмітливості. Подивіться філософськи на ситуацію, не перестарайтеся з тиском на навколишніх, ну а в дрібницях можна й поступитися. Ретельно перевіряйте важливу інформацію, можливі підступи і неточності. У вихідні непогано б влаштувати невелике свято, запросити друзів. Сприятливий день - четвер, несприятливий - субота.

ТЕРЕЗИ (24.09-23.10). Не втрачайте контролю над своїми емоціями, інакше можете програти як в особистій, так і в професійній царинах. Досить напружений період через збільшення обсягу роботи. Проблеми, що виникають зможете вирішити тільки ви самі, не варто шукати допомоги з боку, краще добре запитати з себе. Сприятливий день - середа, несприятливий - субота.

СКОРПІОН (24.10-22.11). Щоб успішно просуватися вперед, потрібно вдатися до допомоги вашої приголомшливої інтуїції. Зробивши це, зрозумієте, які саме кроки слід зробити. Навіть найекстравагантніші ідеї знайдуть позитивний відгук, а також можуть принести несподівані результати. У вас буде чимало енергії й позитиву, так що сміливо втілюйте все задумане в життя, будуйте плани. Сприятливий день - по-

неділок, несприятливий - середа.

СТРІЛЕЦЬ (23.11-21.12). Будуть раптово виникати сприятливі можливості для заробітку. Загадані бажання можуть запросто збутися. Вирішуйте всі справи без суєти та поспіху. Начальство явно задоволене вашою роботою. Можете розраховувати на премію. Необхідно виявити ініціативу й сміливість у коханні. У вихідні проявіть максимум витримки спілкуючись з дітьми. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - вівторок.

КОЗЕРІГ (22.12-20.01). Ви виявитеся в центрі уваги й подій, так що рішення доведеться приймати швидко, іноді змінювати на ходу. Відчуєте приплив життєвих сил, з'являться нові. На вихідні краще нічого серйозного не загадувати, тому що ваші плани можуть змінитися з точністю до навпаки. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - субота.

ВОДОЛІЙ (21.01-20.02). Необхідно зосередитися на одній, дуже важливій справі, Ви самі повинні визначити, на якій саме. Краще знизити темп роботи, щоб уникнути перевтоми. Не виключені розбіжності. Не забудьте заглянути у вихідні до найближчої крамниці, вам явно потрібно зробити покупки. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - понеділок.

РИБИ (21.02-20.03). Настає сприятливий період як для роботи, так і для відпочинку. Постарайтесь використовувати цей час для нових знайомств, налагодження необхідних контактів. У стосунках з близькими людьми чільну роль будуть відігравати питання якості, а не кількості. Постарайтеся не метушиться, і тоді все встигнете. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - четвер.